

Mustafa Parlak

- şiirler -

Yayın Tarihi:

10.01.2019

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Mustafa Parlak

Eserleri:

12 Kasım

Takvimde gün On iki idi, aylardan kasım.
Akşam yemeği vaktiydi, son hatırladığım
Kelimeyi şahadet getirip, bağırıp yattığım
O günden Bizlere mahşeri bir sahne kaldı

Genç, yaşlı çocuk, kimi kız, kimi kızan
Adem seçmedi evlerden, kırdı geçirdi, kıran
düğümlendi nefesler, verdirmedi, yazgıyı yazan
O günden Bizlere mahşeri bir sahne kaldı.

Mustafa Parlak

Abartıyorum Sanırsın

Ben çekerim her cefanı böyle bilinsin
Ölürsemde bir bilinmezde, sevdam anılsın
Bırak her acım senin dilinde kalsın
Sen hala seni abartıyorum sanırsın

Bir hazanı yaşıyorum, mevsim eylül
Ol benim yerimde, adıma sen gül
Bir tarafım yangınlarda, bir tarafım kül
Sen hala seni abartıyorum sanırsın

Bak yüzünden, ben dört mevsimim
Hem sevincimsin hem kederimsin
Cananım, canın için ben verildim
Sen hala seni abartıyorum sanırsın

Adın yüreğimde sızım
Kopacaksa gözlerinde tufanım
Sende kaldı bir adım bir yanım
Sen hala seni abartıyorum sanırsın

Mustafa Parlak

Anlardin Sen,

Bir ben vardım yağın herbir damlada
DüŖerdim peŖine, düŖerdim tenine
Tenin kokardım,buram buram
Anlardin sen! ben yanardım.

Perçemin yüzüne düŖer, saçların ıslanır,
DüŖerdim tenine, değer aşka düŖerdim.
Ağlardım, sen anlardin!
Ağlardin sen! ben yanardım.

Göz yaşın olurdu, ağlardin!
Tutunamazdım teninde,kayar düŖerdim.
Aşkı çizerdim yüzüne aşkımı!
Ağlardin, ağlardı gözyaşın!

Aşkı anlatırdım aya,
ay dinlerdi, ağlardı, ağlardım.
Gece vururdu beni, düŖerdim.
DüŖerdim teninden, ağlardım.

Anlatırdım aşkı, anlardı toprakana!
Anlardı, ağlardı, ağlardım.
Ağlardı gözyaşın, ağlardım.
Ağlardin, ağlardı gözyaşım.

Mustafa Parlak

Aşığım Elinde

Türküler dertliydi, gözler yaşlı
Analar ağlıyordu, yürek yaslı
Doştlar bize dert kaldı
Aşığım ağzında söz ağlıyordu

Güneş bir başka doğuyor bugün
Yakmıyor etrafı sessiz durgun
Derdim türkü olurda gelir dile
Aşığım elindeki saz ağlıyordu

Dudaklarında hüznün son mısrası
Kırılırda bir gün feleğın çarkı
vurdukça tele, dökerken gamı
Aşığım gözünde yaş ağlıyordu

Mustafa Parlak

Aşık Olur Adım

Bittim, tükendim.
Anladım ki;
Sensiz uzaklarda,
Hiç oğlu hiçim
Adın ile anılırsa ancak,
Aşık olur adım

Mustafa Parlak

At gitsin

Sonra gir odama bak eşyalarım
Yıllarca, kapalı kalan perdelerimi arala
Güneş sızar gibi gir, deler geçer gibi
Aydınlat beni, meydan oku karanlığıma
Yap yakıştır işte Sensizlikten yıllarca
Yıpranmış dökülmüş duygularım
Kadın eli değmiş gibi bir hal isterim
At gitsin! Sana, ait olmayan neyim varsa
Senin sevmediğinin kıymeti yok bana
Saç savur, hepsi paçavra

Mustafa Parlak

Beni Anla

Görüyormusun? karşında!
Çizili bir resim var, duvarda
Ne dersin, Benziyormu sana
Resmini çizdim, kanayan yaramla
Bak ama dokunma, silmeye çalışma
Bozkır ayazında kalmış mısralarımla
Hayel meyal gördüğüm rüyalarım da
Sensizlikten, acıdan sızdığım akşamlarda
Ne yaptığımı bilmeden,
Neye benzediğini görmeden
Seni çizdim işte! Kanımla
Seni bekliyordum ezelden,
Ne olur beni anla!

Mustafa Parlak

Benim Yalnızlık

Oysa ne çok sevmiştim seni
Seninle ve sensizlikle karışık
Düşüyor elimden kırılıyor ışık
Oysa Ebedi sevgilimmiş benim yalnızlık

Sensizliği büyüttüm seninle yıllarca
Ellerin gibi, ellerinden tutarcasına
Sığmıyorken geceme, kağıdıma
Oysa en sevdiğimmiş benim yalnızlık

Varlığın yaz güneşi kadar sıcak
Yokluğun bozkır ayazında kalmak
Ağlatıyor beni sevdiğim sensizlik
Oysa seninle sevdiğimmiş benim yalnızlık

Mustafa Parlak

Bil Ki Sevgili

Düşlerdim mutluluğumuzu, mateminde en son gecenin.
Gurbet bizdeydi, biz gurbette esiriydik, hasretinin!
Elem dolu acı veren buğusunda gözlerinin.
Bilki sevgili ondandır sana gurbetliğim.

Denizi düşünürdüm, yıldızları, birde seni!
Düşünürdüm! güneşin olmayan gölgesini?
Kabuslarım olurdu, gecenin yalnız sessizliği,
Bilki sevgili ondandır, sana sessizliğim!

Kaleme alırdım en adi yalnızlığı,
Kurşun gibi düşerdim, can üstüne!
Hisseder misin, hiçliğe akmış gözyaşlarımı,
Bilki sevgili ondandır, sana koybolmuşluğum.

Mısralarım dile gelirdi.
Hece hece sen dökülürdün dilimden.
Bin kere yansamda! bir ah etmezdim.
Bilki sevgili ondandır, sana yanmışlığım.

En güzel kandilleri yanardı, gece gökyüzünün!
Bir eksikliği vardı, baktıkça yüzünün,
Sana aitti, senin di özünün!
Bilki sevgili ondandır, sana mutluluğum.

Haydi sadakasını ver bana tebessümünün.
Ne olur! Ben esiriydim, gülen yüzünün.
Azad etme beni, ben seninle! Mutluyum.
Şimdi gülmeyen yüzünde, bir ben harabım...

Mustafa Parlak

Bilirim

Seni sevdiğimi bilirsin, bilirim.
Beni sevdiğinide bilirim, bilirsin

Mustafa Parlak

Bilmem Ki Bu Yıllar

Çileymiş derdimiz yıllar ortak
Dön geçip giden günlere bak
Mutluluk biçare, haber yok
Bilmemki bu yıllar neyi arzular

Gözyaşımız sel olup boşa akar
Bittim, gönül bahçem tarumar
Yıllarla bir olup az çektirmedi yar
Bilmemki bu yıllar neyi arzular

Nerde, kendimi kandırdığım anlar
Bilmiyorum yüreğim kan ağlar
Silememki mendile, boşa akar
Bilmemki bu yıllar neyi arzular

Görmeden daha gözlerim bahar
Gözyaşım bedesteni yıkar
Bu bahar, diğerinden daha sonbahar
Bilmemki bu yıllar neyi arzular

Aç gözünü her taraf tarumar
Bir tarafımda hüznün gamı yar
İtseler düşerim, biryanım uçurum, yar
Bilmemki bu yıllar neyi arzular

Dönüşü yok çıkılan seferin
Aşka düştüm biçareyim
Bu canı verdim daha ne vereyim
Bilmemki bu yıllar neyi arzular

Mustafa Parlak

Bir Erkeği Bir Kadın Ağlatır Ancak

BİR ERKEĞİ BİR KADIN AĞLATIR ANCAK

Sevdimi erkek, canı gönülden, yürekten.
Serden geçer, gerisini getirmez umura.

Oysa kadın buraya kadarmış der, giderken.
Tipim değilsin, denk değilsin sen bana.

Öyle kolay söyler, daha dün deli gibi severken
Ağlayıp da gider, gözünün içine baka baka

Timsahın gözyaşıdır döktüğü, zehrini süslerken
Sırtını döner böyle, aşık olduğu maşukuna

En zehirli Yılanların zerk ettiği zehirden
Daha tesirlidir erkeğe, kadının döktüğü bir damla

Buraya kadarmış der, İlanı aşk ederken
Bitti herşey deyiverir, hiddetle! , adama

Bir çift sözün yetti, duydu adam, geçti kendinden.
Gören şaşırır, sessizce bakar, ağlayan adama!

Dağ gibi adamı, dizleri üzerine çökerken
Gözlerinde gördün, dikilipte durdun başında

Yürek yangın yeri olur, küle döner, ateş te erirken
Dağlanır tüm sineler, seven dayanırmı buna

Bir damla idi, yağmur oldu , büyüdü. Derken
Taş kuma döner, kum toza, ordan çamura

Kadın gider, adam biter, geriye kalan selden
Doğrusan da baksan, tarumar ettiğin adama

Yıkık bir enkazdır, o eski görkemli eserinden
Kaldır kafanı, yine seversin desen bir daha

Yıkılır adam, Yığılır; doğrulamaz olduğu yerden
Ağladıysa adam, bir kadın ardınca

Kuru bir dal gibi, Ölüdür adam, ölüdür kanımca!

Mustafa Parlak

Bir Ömür

Ha kuş olup uçmuşsun diyar diyar
Yada bir sap tanesi kuşun gagasında
Uçuyorsun işte ! amaç uçmaksa?
Kuşun kanat çırdığı yere kadar..

Uçursun bizi sevdalar, kuş misali
Ha sevgiliyle el ele, ha çölde serabı aslıyla
Ne değişir, ha sevgiliyle bir ömür
Ne değişir, ha sevgiliye ömür verdikten sonra

Mustafa Parlak

Bir yok Oluru Yok

Ne verdinse alır öğütür! yer.
Nefis dur da! Soluklanalım mı der.
Çalış didin, durma! Durmak yok.
Bir, bir olmadan iki oluru yok.
Bir eksik iki fazla eder.
İnsana keder etmemeli,kader.
Servetim var, param yok.
Bir yok, iki yok, üç yok.
Yok diye diye, yok edenler.
Sessizce ölüp, giderler.

Mustafa Parlak

Boşvermişim

Boş vermişim hayata zamana
Bilmiyorum geri dönmek gerek
Ömür bitiyor yetişiyor hasata
Bir sevgili elinden tutmak gerek

Mustafa Parlak

Bu Şehir Düzce

Bu Şehir sessiz, bu Şehir harap
Bu nasıl bir elemdir, nasıl acıdır ya rap.
Tarifi yok, ceset üstünde ceset, yığınla
Binlerce nefes kesildi akşam karanlığında

Canlar verdi, ansızın! düzinelerce
Toprak üstüne serildiler, sessizce
DepreŐtikçe böğürdü Őanki yer,
Yıkıldı binaları, indi dağ tepe, oldu düzce

Mustafa Parlak

Cennete Sakladım

Gündüz tekerlekli sandelyede gezdiğim sokakları
Rüyalarımnda düşmeden,koşarak geçtim ben anne

Her gün gördüm, koşan; ayakkabıları afilli çocukları
Peşlerinden koştuğumu hayal etmekten yoruldum ben anne

Güldüm hep, babam görmesin diye ağladığımı
Gözyaşımı yorgan altına sakladım ben anne

Ah keşke! çamur ettiğim ayakkabılarımın kavgasında, kızmalarını
Giyeceğim ayaklarım var derdim, çekerdim ben anne

Duyurmadım sana duyurmadım çığlıklarımı
Sabahlara kadar susmadım ağladım ben anne

Saklandım da ağladım, sende sakla, babam gibi ağdını
Dünyaları bağışlardın değilmi, yürüyebilseydim ben anne

İsteyemedim ne babamdan ne senden ayaklarımı
Ayaklarımı istemeyi, cennete sakladım ben anne

Mustafa Parlak

Çaresiz Kaldım

Küçüldüm de küçüldüm,,
Avuç içime sığdım.
Gardaşımın enkaz altında kaldım
Çıktımda gördüm, görmez olaydım.
Bir Canım elimde, Ben canımı verdim
Kolon altında canım gardaşım,
Gücüm yetmedi, çekip de kurtaramadım
Bittim tükendim, çaresiz kaldım

Mustafa Parlak

Çat kapı

Çat kapı gel bana
Baskın yapar gibi gir odama
Yıldırım düşer gibi düş gönlüme
Ansızın gel, Vur! Kır! gönül kapımı
Sök at çitlerimi, dikenli tellerimi
Tımar et, ek biç, gönül bahçemi
Biraz sevgi ek, biraz aydınlık
İkimize yetecek kadar
Eşe dosta akrabaya yetecek kadar
Tüm insanlığa, tüm dünyaya
Sevgiliye bakar gibi, bakacak kadar

Mustafa Parlak

Dedem

Bayram olur, ilk önce senin elini öperdik.
Cebinde harçlığın olur olmaz bilmezdik.
Toplayıp tüm torunlarını, dizinin dibine
Elini atardın, cemedenin cebine
Aman aman burda ne varmış diyerek
Gözlerimize bakıp, herbirimizi şifeyerek
Uzatırken şekerini, bizleri tek tek severdin
Aynı anda yanağını uzatıp, hani dedeye
Bir öpücük yokmu diye, gülerdin.
Bizi gülerken görmekti, dedem, tek derdin.
Sen bizim için cebinde şeker taşırdın.
Oysa sen bize; cebinde taşıdığın şekerden,
daha şekerdin

Mustafa Parlak

Döndüremedim Bir Ardına

Döndüremedim seni, döndüremedim. Bir ardına
Sen giderken, gözlerini kaçırıp benden saklayışına
Büklüm büklüm, salkım saçak ağlayışına
Anlamıyorum! Dönüp ardına bakmayışına
Döndüremedim seni, döndüremedim Bir ardına

Giderken ağlıyorsun, hıçkıra hıçkıra
Dönüpte bakmadan bana, ardına
Hiç durmayan gözlerin, dönerken kançanağına
Böyle gidilmez sevgili, Yangından,can kaçırırımışcasına
Döndüremedim seni, döndüremedim bir ardına

Yaşananları unutup, umursamayışına!
Vicdanı kuruyan, Allahsızcasına
Hiç kimseyi takmadan gidişine, aldırmayışına
Böyle gidilmez sevgili, böyle umarsızca
Döndüremedim seni, döndüremedim bir ardına

Yıkılsın viraneler, ötmesin baykuşlar damında,
Soluğum kesildi, umrumdamiki dünya
Parçaladım kendimi, savurdum oraya buraya
Bir sevdim, seversem ölürüm bir daha
Döndüremedim seni, döndüremedim. Bir ardına

İner gök kubbe, iner sağanak sağanak
Başım açık, ayaklarım yalın , ruhum çıplak
Baştan aşağı, sırlıklam olmuşum; ey aşk
Giden sevgiliye yanmışım, gül yüzünün aşkına
Döndüremedim sevgiliyi, döndüremedim bir ardına

2

Peşinden Ağlamak,ağlamak istiyorum hıçkıra hıçkıra
Hiç durmadan gözlerim, dönerken kançanağına
Hiç kimseyi takmadan gidişine, aldırmayışına.
Döndüremedim seni, döndüremedim bir ardına

Peşinden Bağırarak istiyorum, avazım çıktığıınca
Hiç durmadan, kırıp döküp, saldırmak oraya buraya
Hiç kimseyi takmadan gidişine, aldırmayışına
Döndüremedim seni, döndüremedim. Bir ardına

Mustafa Parlak

Dünya

Sen! kendi derdine yan Dünya
Şenin de kıyametin kopacak
Öldürdüğün milyonlarca insandan
Hiçbiri senin yanında olmayacak

Dağların dürülecek içim acımayacak
Kandırdığın insanlar gelecek aklına
Her yerin yangın, Yer yerinden oynayacak
Sen! kendi derdine yan dünya

Mustafa Parlak

Düſerken Toprağa

Bir sonbaharda?
Dökülen yaprakların çiğlıkları duyulur
Bir avuntudur ſimdi yaſamak,
Kurtlar uzaklarda ulur.
Söyle! tenhalarda, güneſi!
Artık, kim avutur.
Zaman durur,
Ser verirken toprağa

ſimdi tenhasında güneſ!
Yarım kalan bir aſktan sonra.
Yalancıdır mevsim,
yalancıdır sevgili!
Gün vurur yüzüne,
Düſerken toprağa.

Edilir dua, çekilir aminler.
Son görüştür artık,
Görülmez yüzün, bir daha!
ſeninle geçen,zaman Gömülür,
Ömür gömülür, can gömülür
Seni verirken toprağa..

Mustafa Parlak

Emi

Bir gül bıraktım
Gönül bahçemden kapına
İyibak soldurma emi

Aç kapını al beni
Öyle bir çek ki ciğerlerine
Öldürme emi

Mustafa Parlak

Eskimeyen Yüz

Ankara surlarında eskimeyen yüzüm var
Eskimeyen yüzümde, unutmadığım sözüm var
Her gece duyarmısın çığlıklarımı yar
Kocatepetende hiç kesilmeyen sesim var

Sen Ankara'da bensiz yaşarsın
Ben her anımda seni yaşarım bilmezsin
Ölürde giderim buralarda bir gün
Umrunda değilim zaten
Cenazemi dahi görmezsin

Mustafa Parlak

Geceyi Yakaladım

Geceyi yakaladım saçlarında kıs kıvrak
Astı yüzünü utandı yüzüme bakarak
Bir kaç damla yaş süzöldü, peşinden
Mahcuplaştı, uzaklaştı yanımdan ağlayarak

Mustafa Parlak

Geçirtmeyiz Çanakkale'den

Anlamadılar ! gördükleri bir rüyaydı.
Dük'ü Kont'u, Papası ! bir hülyaydı.
Sürdüler , yüz binleri karadan, gemilerle denizden.
Geçmişler mi ki top tüfek yedi düvel, ÇANAKKALE'den

Ölüm hak, Hak baki! gördük dedelerimizden
Tarih tekerrür eder de, istenirse yine bizden
Ölüm hak, Hak baki! der, geçeriz yine ser'den
Kadın, Kız, Kızan ne gelirse elden...

Ders almamışlar belli, tarih denen tekerrürden,
Oysa bilirlerdi, görmüşlerdi bizi, geçmişten
Gidenler gibi gideriz dedelerimizin izinden
Geçilmedi, geçirtmeyiz Çanakkale'den

Mustafa Parlak

Gel bana

Çat kapı gel bana
Baskın yapar gibi gir odama
Yıldırım düşer gibi düş gönlüme
Ansızın gel, Vur! Kır! gönül kapımı
Sök at çitlerimi, dikenli tellerimi
Tımar et, ek biç, gönül bahçemi
Biraz sevgi ek, biraz aydınlık
İkimize yetecek kadar
Eşe dosta akrabaya yetecek kadar
Tüm insanlığa, tüm dünyaya
Sevgiliye bakar gibi, bakacak kadar
Sonra gir odama
Yıllarca Kapalı kalan perdelerimi arala
Güneş sızar gibi gir, deler geçer gibi
Aydınlat beni, meydan oku karanlığıma
Yap yakıştır işte Sensizlikten yıllarca
Yıpranmış dökülmüş duygularına
Kadın eli değmiş gibi bir hal isterim
At gitsin! Sana, ait olmayan neyim varsa
Senin sevmediğinin kıymeti yok bana
Saç savur, hepsi paçavra
Geç karşıma öylece bak bana,
Anlamli anlamsız karışık duygularla
Tırnaklarımı kes, saçlarımı tara
Bakacaksan sevgiyle bak, Ama acıma
Şimdi sen geldin, hayatı sevdin bana
Sevgi yükle, kendinden bir şeyler kat,
Seni sevmeyi öğret, seni anlat
Sevgisizliğin verdiği acıyı yüzümden kaybet
Usandım ben, Asık yüzüm, çatık kaşım
Ben buyum, Bu haldeyim işte! Başka
Sensizliktir nedeni, anlatamam. Daha sorma
Görüyor musun? Karşın da!
Çizili bir resim var duvarda
Ne dersin, Benziyor mu sana
Resmini çizdim, kanayan yarayla
Bak ama dokunma, silmeye çalışma
Bozkır ayazında kalmış mısralarımla
Hayal meyal gördüğüm rüyalarım
Sensizlikten, acıdan sızdığım akşamlarda
Ne yaptığımı bilmeden,
Neye benzediğini görmeden
Seni çizdim işte! Kanımla
Seni bekliyordum ezelden,
Beni anla!

Mustafa Parlak

Gel Ey Zaman

Korkuyorum ey zaman neyimi bekliyorsun
Dinsin acım gel sustur gölgemi
Nasıl sevdiğimi sen biliyorsun
Gel ey zaman, gel! bekletme beni.

Yılmadım yıllarca peşinden koştum
Yeter artık bende yoruldu
Öldürmedin amma, eskidi yüzüm
Gel ey zaman, gel! bekletme beni.

Gönül ayrı düşünce sevdiği yArdan
Neyi beklemeli bilmemki canansız candan
Muradın alamazsın, almadım bu dünyadan
Gel ey zaman, gel! bekletme beni.

Neyimi bekliyorsun bilmemki daha
Canansız geçen günlerimi ömürden saymam ha
Mutluluk göstermedin bana bu dünyada
Gel ey zaman, gel! bekletme beni.

Anam dedim, beni öksüz bıraktın
Babamı, anam ile eelimden aldın
Canansız canım yaşarmı sandın
Gel ey zaman, gel! bekletme beni.

Mustafa Parlak

Geliyorum Diyorum

Geliyorum diyorum, geliyorum
Ezel ile ebed arası bir yerden
Kıtalar dolaşan hasretimlen
Güneşimin doğduğu şehirden
Geliyorum diyorum, geliyorum.

Sana senin gibi olmasada
Mısralar sakladım, gecemden
Bozkır ayazında kalmış, üşümüş
Getireceğim, sana gelirken
Geliyorum diyorum, geliyorum

Mustafa Parlak

Gerçek Et Beni

Yeter ağladığın gördüğün düş de bensem hayalin.
Uyanırsan açarsan gözlerini, hayra yor beni
Mahmur, mağrur ey gözleri sürmeli
Sabah gülen gözlerin ile gör beni.

Uzat elini, tut elimden yar deyi
Ey ay yüzlü peri sevindir beni
Dola kollarını boynuma boğazıma
Hiç bırakma, sımsıkı sar beni

Araya araya dağa taşa ,ağaçlara
Bilmek istersen, kuşlara sor beni..
Sorduğun dillerde tatlı bir kelimim.
Hoş sohbetlerde Bul beni

Uzaklara düşer de yolum, sana hasret ,
Gurbet, senden ayrı kor beni
Efkarım aşar dağları, günler gelir geçer
Duyulmaz sesim, sen den ayrı yakar beni.

Yatağından odandan çık, koş peşimden,
Bir hayalin ardından, gerçek et beni

Mustafa Parlak

Gidiyorum

İşte gidiyorum, kırıklıklarım.
Sevinçlerim, kavgalarım, gülüşlerim.
Dönüpte, düşünmeden hayellerimden
Hayat vermek için yaşattıklarım
Gidiyorum işte, Nefessiz,
Kıymetin görmeden.

Gidiyorum bu yerden, elimde üç beş valiz,
Sokaklarında eskittiğim çaput, esbablar
Ceplerim hala dolu, avuçlarımda terlettiğim,
Baba, bacı, gardaş derken,
Geri kalan dost, ehbab ve insanlar

Mustafa Parlak

Gönül

Ah deli gönül, dinletemedim ben sana
Sevgili girerde gece kana
Eğer kastın varsa bu cana
Al ızdırap çiçeğim onuda sen al

Büsbütün dalında sararıda güller
Bilirmisin neden suskundur ölüler
Seni gibi yare düştümü deli gönül
Bir değil bin kez ölürlür.

Derdim ıstırap çiçeğinden
Ölümüm sevgili elinden
Ben öldüm suskunum şimdi
Sevdik olmadı, küskünüm şimdi

Ah deli gönül, dinletemedim ben sana
Ne vardı sevecek, ıstırap çekecek
Arkadaş kalsaydın olmamıydı daha
Söyle şimdi değdimi yandığına

Yan şimdi alevler içinde kavrul
onunla yada onsuz, odunsuz
Diri halinin ölüden farkı yokken
Değdimi tekrar tekrar öldüğüne

Istırap sevgiliden gelince
nasıl devam edecek, böyle
Ah deli gönül, dinletemedim ben sana
Şimdi ne halin varsa gör Beter ol.

çiçeğe su, derde sevgili gerek ...

Mustafa Parlak

Gözyaşıım

Yok yok yokluğuna susadım
Sen gittin dönüpte ardına bakmadan
Sensizlik, senden öteymiş anladım
Sorma neden ağlar şimdi gözyaşıım

Şimdi ağlarda gözyaşıım
Sorma neden, anlatamam
Meçhulum, sensizliğin ortasında
Anla işte neden ağlar şimdi gözyaşıım

Mustafa Parlak

Güneşim Ayımsın

Silkele örtüsünü gökyüzünün
Salkım saçak dalga dalga yayılsın
Ayak dibine bir bir yıldızları dökülsün
Güneşe aya dokunma sakın
Sen benim hem güneşim hem ayımsın

Mustafa Parlak

Hakikat

Yalan dünyada gerçek olan ne,nedir hakikat
Her Şey anlamını yitirmiŐ, biraz hoyrat
DüŐündükçe mana bulmuyor, artıyor kat ve kat
İŞte tutuyorum yalanlarımı, ellerimde hakikat

Mustafa Parlak

Hani Sormuştunya

Hani sormuştun yaa bana□□sevdiğin yokmu diye..
var demiřtim kısık sesimle sana.. dūzcede..
Oysa gōzlerimi gōzlerine dike dike haykıramamıştım,kısılmıştı sesim sevdiğime...
Fısıldıyamamıştım bile, bir mahçup eda..
İsterdim isterdim, ta çiđerlerimden sōkūp řōyle pervasızcaa..
Kandan, candan řōyle dişimden tırnağımdan boşalırcasına..
Sōylemek isterdim, sōylemek sevdiğime

Mustafa Parlak

Hele Güzele

Hele güzele bak heleee
Nasıl da salım salım sallanıyorr
Kemerde dolamış incecik belee
Ataştan kıvrım kıvrım kıvranıyorr
Sürmede çekmiş güzelim gözlere
Katmer katmer olmuş alevleniyor
Tarakta çekmiş tel tel zülüflere
Oynadıkça salım salım sallanıyorr

Mustafa Parlak

Her Bir Gece

Yansa alem yansa
Yansa tüm mahlukatı beşer
Her demde teninde ben yansam
Sıkıntı basarmı dört bir yanımı
Yakar mı bizi her bir gece

Sen güneş kadar sıcak
Gölge kadar anlamlısın benim için
Yatsam dizlerinede
Bir terennümün şarkısını söylesem
Duyarmı bizi herbir gece

Sabah olmasa güneş doğmasa
Ay ışığı yıldızlar şahidimiz olsa
Tutsam ellerinden,
yol etsem geceyi aşkıma
Taşırmı bizi herbir gece

Gül yaprağı dudağı, lal olurda kıymetlenir
Çiğ tanesi sen de anlam bulur, güzelleşir
Şen uyurken baş ucundan baksam
Uykuna esir olsam
Uyku tutarmı beni her bir gece

Pamuk ellerinden tuttuğum vakit
Bırakta gönül, sen gidebilersen git
Salıpta gönlü, giderim desem de yalan
Yalan olur ömrüm yardan ayrı
Yaşayamam ben ölürüm her bir gece

Mustafa Parlak

Her Gece

Her gece sen ve ben
Çıksak sevgi dağına
Yanımıza ayıda alsak
Tutsak ellerinden
Tertemiz yüreklerimizle
Hafiften bir rüzgar esse
İlık ılık yüreğimize işlese
Alıp götürse bizi, uçsak
Uçsuz bucaksız sevdalara
Bir ıslık sesi duysak
Bir garip türkü uzaklardan
Bir şiir okusam sana
Yıldızları saçlarına dağıtsam
Ayı taç yapsam başına
Keşke hiç sabah olmasa

Mustafa Parlak

Her Şey Güzel

Yüreğimde cayır cayır ateş,
Gözlerime sorsan, kopan fırtına
Bu nedir böyle,her bir uzuvda ayrı bir bela
Kurtulamıyorum, çekip çıkamıyorum
Olmuşum sayesinde müptela
Öyle bir dert ki derdi çekene sorsan
Her Şey mis; her Şey ala

Yanıyorsun diyorum yüreğime, kuru bir dal gibi
Yanmakta güzel diyor, yakan yar olunca
Onunla her Şey güzel, yandıkça yar kokmakta
Güzel diyor güzel, kl olup savrulmak ta
İşlanmakta güzel, fırtınada kalmakta
Değilmi ki hep sevgiliyle olduktan sonra
Ha derya deniz , ha çamur içinde bir damla
Damla içinde deryalarca yar olduktan sonra
Güzel diyorum ya güzel, herşey güzel

Mustafa Parlak

İhtiyar Adam

Başı dik, geniş omuzları üzerinde
Bozkır ayazında kalmış, üşümüş elleri
Olsun ayakta! biraz eğilmiş, olsa da beli
Kaç kış geçirdi, Erciyes dağı gibi gövdesiyle

Hayatta tek bağı, derin çizgileri
Bilmem ! kaç zemheri vurmuş yüzüyle
Anlatmadan edemez; derin! yarası var
Kaç Zemheri yenmiş, o eskimiş yüzüyle!

Yarı tok, yarı aç günler eylemiş.
Akşam edince, samanlıkta hallemiş.
Zor zamandı der, yoksulluk büyük dert.
O eskimiş yüzü, biraz soğuk, biraz sert.

Elinde bir çakmak, bir tabak sigara
Tüm derdini veriyor, ta ciğerlerinden!
Çekip saldığı, yeni yakılmış, bir dala.
Yaşamak zor diyor, belli! O vakur yüzünden

Anlatırken tekrar yaşıyor, geçmiş anıları
Kırarmış saçları, kırarmış bıyıkları
Yaşlılık zor diyor, Kamburu çıkmış beliyle
Bilmem kaç yüzyıldır eskimeyen, o zemheriyle

Mustafa Parlak

İlk Kurşun

On dokuz aralık bin dokuz yüz on sekiz de
Nasip oldu, ilk kurşun Ömer oğlu Mehmet'e
Ya Allah dedi, sıktı; Ermeni'den olma Fransız'a,
Yetti bir kurşunu, Karakese'den, ateş almaya

Bir idi Mehmet Çavuş, pir oldu binlere
Dar etti memleketi, Fransız ile Ermenilere
Kara Hasan, Koca Yusuf dört bir koldan
Toplandı milyonlar, Pir Mehmet ardından

Attı, Pir Mehmet İlk kurşunu; ardından
Kan kusturdu düşmana, Kara Hasan Paşa
Topladı binleri Hatay Dört Yol civarından
Çarpıştılar her bir cephede kahramanca

Hak için, şehadet için toplandılar Anadolu' dan
Kuruldu Kuva-i Milliye, genç yaşlı, erkek kadın demeden
Saldırdı yedi düvel, aç kurtlar gibi, dört bir taraftan
Kimi Mehmet oldu, kimi Mustafa, kimi de Nene Hatun!

Ordu kuruldu, onbaşılar, çavuşlar, paşalardan
Kovuldu düşman, aldık haberini Kınalı Hasan'dan
Dalgalansın diye Ay Yıldız, gül ektik binlerce candan
Atıldı kurşun, verildi can, bir ses duyuldu, Ankara'dan

Mustafa Parlak

İsmail

Birazdan ismail, birazdan gün ağaracak
Güneş ufukta yine, doğuma gebe, ölümlü yüz yüze
Bir bir değil ismail, binlerce ölü canlar toplanacak
Hikayeler yarım, ağıtlar, yarım kalan gülüşlerle

Dedim ya ismail, kuşlar yuvasından uçacak
Deniz yine dalgalı yelken açmamış gemilerle
Pencere önüne çöküp yol bekleyenler olacak
Gözler nehir, gönüller derya, ıslak bir mendille

Güzelmış çirkinmiş elbet bugünde seviyecek
Gönüllü feda edilecek ömürler, aşk ile sevgililere
Öğle ikindi derken birden, yine akşam olacak
İt köpek uluyacak, el ayak çekilen yerlerde

Ne sıcak! Ne soğuk! Katıksız karınlar doycak
Takır takır tencere, bir yudum su, bir kuru ekmekle
Mutlu olsun diyorum, mutlu olunacak yine
Mutlu olsunlar insanlar, tüm ismailikleriyle...

Mustafa Parlak

Kıymeti Yok

Gece yok büyü, gök yüzünün
Seni arıyor gözlerim
Kıymeti yok duyduğum adem sözünün
Seni anlatmıyorsa sevdiğim

Bir yanı eksik gecemin
Ortak olur ayışığı meyimin
Kelime kelime düşmüyorsan dilimden
Kıymeti yok seni anlarmayan sözümün

Mustafa Parlak

Meyhaneci

Merhaba meyhaneci, aıkmısın bu gece
Yer ayarla bana Şu köşede
Bir kadeh içi dolu bir ŐiŐede
Dur diyelim acılara, bir nefeste

Al gel meylerimizde Őenlensin meclis
Acılara tat gelsin, gönlümüze meŐk
ek artık bir yudumda sen ek
Kederimize bir son gelsin, bir nefeste

Ne o afalladın, sızacakmısın yoksa
Sakın sızayım deme meyhaneci
Sendin hani o iyi meyhaneci
Gnlmzde dert, önümüzde yaŐam ilesi

ek be meyhaneci ek, son bir nefeste

Mustafa Parlak

Musallada Şehidim

Konuşmaya başlamamış evladı; Baba dememiş daha
Musallada, Bir ocuğun tüm hayalleri yatıyor.

Ne çok sevmiştim dedi, doyamadım sana
Musallada, Gençecik bir kızın ömrü yatıyor.

Henüz yirmi bir, yirmi iki, gençecik baharında
Musallada boylu boyunca bir ananın ciğeri yatıyor.

Feda olsun diyor, olsa! Nice evladım vatana!
Vakur babanın aslanlar gibi bir evladı yatıyor.

Ardından sinsice atılan kaşpece bir kurşuna
Musallada lkesi için göğsünü siper edeni yatıyor.

Dalgalansın diye Al Sancak, lnr diye uğruna!
Musallada bu vatana ödenen bedel yatıyor.

Kimi polis, kimi asker sarılmış şanlı bayrağıma
Allah Zülcelal'in(cc) ldrmediği bir Őehit yatıyor.

Mustafa Parlak

Ne Olursun

Bir kenara silme göz yaşını
Ağlama bebeğim ne olursun
Kırılır gururun incinir ruhun
Güzelliğin kırdaki çiğdem misali
Solma ne olursun

Esiyor bak başucunda tıfıl tıfıl
Ten dökülür toprağa inceden inceye
Uyma rüzgara savrulma bebeğim ne olursun
Çok acı çekersin, bana baksana
Kuruyup kendini yakma ne olursun

Büyüktür kaygıların sığmaz içine
Sen ayım güneşim her şeyim
Uyma geceye yatma bebeğim ne olursun
Efkar dağıtan kelimeler gelirdi dile
Susma konuş benimle, ne olursun

Asma yüzünü, tebessümün şifadır bana
Gül bana hicran ateşiyle dağlansan da
Kaçma benden, yaklaş bebeğim ne olursun
Alışkın değilsin, irak belleme yakınım sana
Tut elimden, güldür beni ne olursun

Büyükse de aşkımız biz küçüğüz
Alaycı bakma bana bebeğim ne olursun
Sil diyorum artık sil göz yaşını
Aya ibret olan hilal kaşını
Çatma bana ne olursun

Mustafa Parlak

Odam Sensiz

Gelde yat yanıma sevdiğim sım sıkı sarayım seni...

Güle ne hacet, olmasın bahçem. Sen varken,

Çekeyim kokunu. ta çiğnerlerime..

Sarhoş et beni...

Gel odam sensiz, hislerim sahıpsiz

Aralı perdem, izlerken geçtiğın yerleri

yıldızlı gece,başı boş kediler hırçın!

serseri gibii..

Gel hadi inat etme ! Eğleme benii

Nur doğsun geceme, aydınlığıımı ver

İçimdeki yanardağıı sustur, dindir ağıdımı

İslah et benii..

Mustafa Parlak

Ölmüşcesine

Sen, her gece yıldızlarını koy camın önüne
Ay ışığını, ben bulurum, gök yüzünde!
Kaşın yay, kirpiğin ok olurda herbir sözünde
Vurulurda yatarım, sanarsın ölmüşcesine

Mustafa Parlak

Ölöp de gideceğiz

Aşk Ben de kuru bir dal, sende! yangın yeri
Alev; bir kıvılcım, Değersen yanarız
Yakacak! bu sevda, yakacak ikimizide
Ölöp de gideceğiz sevdiğim.

Gayrı sevsek de bir, ölse de
Beklesek de bir, beklesek de
Çanın pervane olduğu bu yerde
Ölöp de gideceğiz sevdiğim.

Mustafa Parlak

Ömürden Mi Sayılır 1

Güldümü gül yüzü,
Papatyadan bir demet.
Gülmüyorsa, ne işe yarar.
Yemek, içmek, gülmek.

Şimdi sen Söyle? aşık!
Gülmediği gün,sevdalın
Gül yüzünde Yoksa!
Papatyadan bir demet
Geçen gün
Ömürden mi sayılır.

Mustafa Parlak

Ömürdenmi Sayılır 2

Gül yaprağı dudağın lal olurda kıymetlenir
Çiğ tanesi sende anlam bulur, sende şekillenir
Yanında kıymet bulmaz gözümün inci taneleri
Yardan ayrı geçen günler Söyle ömürden mi sayılır

Mustafa Parlak

Öyle Severdim Ki

Karşımda duruyor
Yaşı yirmi beş gibi
El değmemiş
İnce narin elleri
Gün görmemiş
Bembeyaz teni
Sinmiş, korkmuş
Sanki ürkek bir kedi
Karşısında azman
Kendini bilmez sevgilisi
Bağrış çağrış derken,
Kızdı, tuttu, aldığı nefesini
Dönüp bakmadı,
Bir şey demeden
Aldı başını, Çekip gitti
Kaldı Savruk, kaldı hercai
Ay yüzünde boncuk boncuk
Tesbih tesbih dizildi
Aldı mendili çantasından
Gizlice gözlerini sildi
Tutunacak bir dal
Omuz arıyordu sanki
Bulsa yaşlanacak
Bulsa, sığınacak belli
Oysa ben kızmazdım
O gül yüzlü ye
Kıyamazdım
Bir dediğini iki etmez
Oper Koklar,
Bağrıma basardım
Ömür verir,
Öyle severdim ki

Mustafa Parlak

Resmini iziyorum

Bir fotoğrafın dahi yok elimde
Resmini iziyorum kelimelerimle
Sana o kadar yakın
Sana o kadar uzak

Çiziyorum işte seni
Dökülürken kurşun gibi
Senin kadar çok
Senin kadar az

Mustafa Parlak

Saçların

Tel tel, ince incee saçların,
Derlediğim topladığım..
Bildiklerim, elimden düşürdüklerim,
Kırıldıklarım, döküldüklerim..
Bir bir sızı içimde, her biri ahımm.
Kapkara bir demet gülüzarım

Mustafa Parlak

Sana Biterim

Güzelim,
Ney gibi yanık yüreğim.
Aktıkça içimden rüzgarın,
Dile gelen nağmeyim.
Üfler neyzen!
Ben sana biterim.

Mustafa Parlak

Sana Geliyorum

Üstümde tenekeden bir makine,
Yolum üst üste çakıl taşlarından
Karanlık ufuk, Olabildiğine
Kavuşur muyum sana, bilmiyorum.
Otobüs camında , gün ağarmadan
Sana geliyorum, sana en yakın,
Sana en uzak yerden,

Tuttum nefesimi, cama verdim yaarnımı
Az kaldı kavuşacağım, ümidiyle
Yol bitirmez dediğim, ağrılarım
Bağırıyorum duyuyormusun?avazım çıktığına
Sana sesleniyorum, sana en yakın,
Sana en uzak yerden,

Sana diyorum, ey sevgili adım adım
her bir adımda yaklaşmışlığımla
Adını yazıyorum, dönüp buğulu cama
Sen mişil mişil uyurken ,
Sana yazıyorum, sana en yakın,
Sana en uzak yerden,

Göründü işte! sevdiğimin şehri
Parlak ışıkları, yanıyor yandığına
Adın bile yetiyor, Bu şehri şirin yapmaya
Ne sen bunun farkındasın, ne şehir farkında,
Sana geldim işte! Kapındayım.
Sana en yakın, Sana en uzak yerden,

Mustafa Parlak

Sen

Sen kaldırımların kahpe güzeli
Sen esmerim, zeytinim, yosmam
Şen kaldırımlarla raks ederken ezeli
Öldürseler de senden vaz geçmem

Gece karası saçlarını kıskanır gece
Adını vermişler ay yüzünden hilale
Alsam avuçlarıma okşasam
Hiç düşünmesem yarını

Saçın ibrettir herbir geceye
Korkutur insanı zindana düşmüşçesine
Kaşın yay olurda kirpiğin ok
Saplanırdı bedenime can evime

Cansız yatarım, sanırsın ölmüşçesine

Mustafa Parlak

Sen geldin

Geç karşıma öylece bak bana,
Anlamli anlamsız karışık duygularla
Tırnaklarımı kes, saçlarımı tara
Bakacaksan sevgiyle bak, Ama acıma
Şimdi sen geldin, hayatı sevdin bana
Sevgi yükle, kendinden bir şeyler kat,
Seni sevmeyi öğret, seni anlat
Sevgisizliğin verdiği acıyı yüzümden kaybet
Usandım ben, Asık yüzüm, çatık kaşım
Ben buyum, Bu haldeyim işte! Başka
Sensizliktir nedeni, anlatamam. Daha sorma

Mustafa Parlak

Sen Giderken

Üzerinde beyaz bir buluz
Gülüm aşkın ne olduğunu unutmuşuz
Neydi böyle beni sana bağlayan
Sen geçip giderken yanımdan

Bir kuğu gibi süzülüp sen geçerken
Kaldırımlar dans ediyordu, senlen
Bir hayale sürükledin, tutup yüreğimden
Uzanıpta tutmak isterdim, tutamadığım ellerinden

Şöyle bir göz ucuyla baktım, peşinden
Dilim tutuldu, konuşamadım birden
Şu yazdığım şiir, şimdi kalan senden
Alıp götürdün herşeyi, sen giderken

Mustafa Parlak

Sen Kalırsın

Sensizliğim tutuşturulursa bir gün ellerime
Kara saplı haer saplanır can evime
ekerde giderim, sığınırım bir meçhule
Arkamda bir tek düşündüğüm tine sen kalırsın

Mustafa Parlak

Seni Buldum

Seni gül bahçelerinde gördüm
İsmi ni te bessüm çiçeği koydum
Bir terennüm şarkısını söylerken sana
Gülen her çehrede seni buldum

Dinlediğim her türküde adın var
Alnında nur, alnımda adın var
Yok karşılığı yüzünün
Baktığım her yerde te bessümün var

Gül bahçelerinde gülüşün aya benzer
Te bessümün yüzündeki nura benzer
Cenneti alada huri kıza benzer
Benzer benim sevdiğim

Mustafa Parlak

Seni Sevdığım

Hiç bir yerde yoksun çok aradım.
Geceden sabaha arandım durdum
Sokak başında herkese seni sordum
Hiçbiri seni bana anlatmadı sevdiğim.

Dünyanın yükünü taşısamda omuzlarımda
Seni kalbimde taşıdığım kadar yorulmadım
Pervane ettim ömrü, dahası kendimi unuttumda
Çıkmıyorsun aklımdan seni bir türlü unutamadım.

Sana yüreğimin sıcaklığını veriyorum
Geceden çaldığım birkaç satırla
Sana ilk ve son kez diyorum, seviyorum
Sevdiğim ben unutamadım, sende unutma!

İnsanız, bize kaçınılmaz değilmi, ölüm
Ben gidiyorum işte son günüm
Bir dere kenarında kuru bir dal gibi
Yeşermeden, sevgisiz geçti, naciz ömrüm.

Mustafa Parlak

Sevdiğim Sevgililer

Yerim yok gibi bu cihanda
Mevsimi dolmuş gibi sonbaharda
Süzülür ellerimden kayıpta düşer
Bir bir dağılır, hatta üçer beşer
Toplayım desem, olmaz.
Olur dahada beter.
Yitirdiğim gecemde ölür,
Tüm sevdiğim sevgililer!

Mustafa Parlak

Sevdik Suç Mu?

Sevdik de suç mu işledik gülüm
Sevdik, Günahımız nedir ki bizim
Varsa günahım boynuma takın
Beni şehir meydanında asın

Gönlümüz kutuplarda, sürgün
Güneşi cebimize koysak, farketmez
Sevmekten vaz geçerse eğer birgün
İşte o zaman ölüm bize, yaşamaktan üstün

Sevdikte suçmu işledik gülüm
Bu aşkın çileside, günahıda, benim
Düşünmedim, sadece deli gibi sevdim
Karanlık gecede ölümü dost bildim..

Mustafa Parlak

Sevdim

Çöllerde kum oldum.
Şana ait ti tüm tanelerim
Sen Yakarken, Her bir canımı, güneşin ile
Ben seni, beni, yaktığın da sevdim.

Kurudu susuzluğum, kurudu ümidim.
Bir damla suya hasretim
Vermez isen , Kavrulur biterim.
Yanar, bu yangın yerinde ciğerim
Ben seni; yandım, Kül oldum da sevdim..

Bağırđım, çağırđım duyan olmadı
Dağ taş kulak tıkadı, sanki sağır dı
Çaresiz kaldım,sustum, acizdim sığındım.
Açtım ellerimi, yedi gök semaya, aktı ağıdım.
Canı gönülden, ciğerden, merhamet dilendim
Ben seni; fani, kul oldum da sevdim.

Ben seni çok sevdim. Sevdiğim
Senden , benden ,candan, sevdim.
Günden güne mecnun gibi..
Tükendiğim dediğimde,
Bittiğim yerden ,
Yeniden yeşerdiğimde sevdim.

Mustafa Parlak

Sevgilim Diye

Gelirsen bu gece yine
Œenlenir gönöl meclisimiz
Tutarsan elimi sevgilim diye
Ortak olur meyimiz

Mustafa Parlak

Sonum ateş

Ceylan gözlüm, göz bebeğim
Kaşı yay, kirpiği ok olan dilberim
Serseri ok fırlattı gözlerin can gözüme
Cemre gibi düştü gözlerinden ilk gözlerime
Ordan yüreğime, sonra ellerime
Düştüğü yeri yaktı kül etti
Gözüm ateş, yüreğim ateş, ellerim ateş
Yanıyor bedenim, yangın yeri
Adını belledim adım gibi dilime düştü
Dilim ateş, sözüm ateş, özüm ateş

Ciğer param gecemi aydınlatan ışığım
Gördüm seni özümü buldum
Kalemim dile geldi sözümü buldum
Yıldırım gibiydi cemren düşerken, yüreğime
Aman vermedi, yaktı geçti, deldi geçti
Umudumun neşesi, geleceğimin sesi
Son cemren düştü yüreğinden ellerine
Yol verdi, umut verdi, ellerinden ellerime
Kışım bitti, başladı baharım benim.

Tutmaz isen ellerimden üşür ellerim
Tat vermez yaşatmaz, sensiz zemherim
Yandı yanan, fırtınalarda kopsa, aşkın ile
Derdimin dermanı zatındır, sensizlik ateş
Senden gayrı ateş eder her şey özüme
Can gözüm, lokmam, nefesim bile
Soğuktur derler ölüm, hele de sensiz ise
Ölümde yanar, dokunursa tene, sonum ateş.

Mustafa Parlak

Söylegüzel

Söyle bana söyle güzel
Bu nasıl güzelliştir, düşsem peşine,
Deli taylar gibi şaha kalksam, koşsam, dize gelirmi.
Hırçın kalemim, seni gördüde, lal oldu.
Dondu dilim bağı bir daha Dile gelirmi
Can pervane olsa yoluna, son nefeste, seni gördü ateşi bildi, geçti hiçlikten daha ele
gelirmi
Söyle bana söyle güzel bir daha görürmüyüm seni
Ne etsem eylesem bilmem ki,
yummak için gözlerimi yalan dünyaya,
hayalin azrail gibi göze gelirmi.

'Güzelliğin ay parçası, deli divane etti beni
Mecnun niye mecnun bildim.erdim şimdi
Bildiğim tüm gerçekler ninni gibi
Aşkı, hasreti, vuslatı, şiir gibi söze gelirmi

Mustafa Parlak

Susar İnsanlar

Susar insanlar, insan insana susar!
Sokak sokak anlamsız, boş yığın kalabalıklar.
Birbiri ardına koşturmaca, bin bir telaş!
Bir o yana bir bu yana salınanlar
Yetişmez vakit, yetişmez iş
Nefes nefese! kalmıştır insanlar.
Yenilmeden, soğumuş kaşığında aş
Farkında değildir, geçen ömürden
Yetişir ölüm, bitiverir ansızın, kapıda
Nefesi korkutur , gelir ta uzaklardan
Unutturur tüm dertleri, bıçak ağzı,
kirp kesmiştir, kopmuştur film,
Yoktur artık geri dönüşü
İnsan geçmiştir gül bahçelerinden
Umutunu da kesmiştir, en son gülden
Kendi derdine yanar, korkar son gününden
Unutur nazende sevgiliyi, Unutur!
Bağırılmaz, çağırılmaz,
Umutunu kesmiştir, ehbaptan dosttan
Bir el uzatan olmaz artık!
Verdiği nefestir, son kez.
Daha alamaz!, ölmüştür insan!

Mustafa Parlak

Şerbetin Gördük

Şerbetin gördük ya acıymış
Soluksuz kalmak herşeyin başıymış
Güzelin ne gözü ne kaşıymış
Anladım ki ölüm herşeyin başıymış

Sonbahar dedik oda bitti
Döküldük beraber yaprak yaprak
Savrulduk meçhule oda gitti
Ancak kabul eder bizi, toprak

Mustafa Parlak

Teninde Güzel

Yar gerdanın açmış bembeyaz!
İlk baharda kar yağmasıydı.
Yağan kara bak! baharın ağlamasıydı
Kırdaki en güzel beyaz, teninde güzel

Bahçemde aan gle bak, ne güzel!
En güzel gl, dalında güzel.
Gl gibi kokan gl, sevdiğim gl!
Bahçemde aan gl, teninde güzel.

Bir gl koklamaktı hayalim
Bittim, tükendim, kalmadı mecalim.
Her gece ağlatsanda beni güzel!
Kırdā açan en güzel gl, teninde güzel!

Ben geliyorum, aşıklar elinden,
Seni alıyorum gl bahçelerinden!
Buluşuyor ebed ile ezel.
Sır dolu, teninde güzel.

Ateş almış yanıyordu dudakları,
Söndürmek için buluştuk bir yangını!
Ah o ne biçim andı.
Buluşmak ve yorulmak, teninde güzel!

Mustafa Parlak

Üç Adam

Saç savur, farkına varmadan zamanı
Küçük şehirde, büyük adımlarla
Uzayan karanlık içinde
Geçmişini arayan adamlarla!
Ellerin ceplerinde, üç adam!
Uzayan ışıklar altında
Ağızda bir ısıklık sesi
Geçmiş anlatılır, kahkahalarla!
Biri aşıkça, göğe saldığı kuşlara
Biri vurgunsa, kaçırıldığı balığa
Bekliyorsa diğeri, pusuda!
Anlatılanları dökmeye mısralara
Bitmesin gece dersin
Daha çok olsun, sabaha!

Mustafa Parlak

Ürperti

Bir his alır bedenini ürperirsin
Toprak canı arzular
Divane olur yollara düşer gezersin
Can toprağı arzular

Mustafa Parlak

Yar Gerek

Derde derman gerek,ölüye mezar. -
Söze saz, ekmeğe katık, yiğide yar..
Bulamassan yoksa! ne işe yarar,
Saz, ekmek, boş bir ömür ve hayal.

Mustafa Parlak

Yaşamak Sa

Şusar insanlar sokak sokak
Ölüm kokar ta uzaklarda
Bülbül hazan bahçelerinde
Dilini yuttu şakımaz

Akarda şimdi gözyaşımaz
Billur ırmaklar misali
Herdem yağarda acılar üstüne
En büyük dereler onu taşımaz

Yaşasakta şimdi soluk soluğa
İçsekte yudum yudum acıları
Tuzu biberi olur, eğer bu yaşamaksa
Beden tatlı bir haz aramaz

Mustafa Parlak

Yenildim

At kuyruğu saçlarını öyle bir doladıkı boynuma
Güç getiremedim, çaresiz kaldım,yenildim oyununa
Bakardım, kınardım, yakıştıramazdım bir erkeğe
Bir saçı uzuna yenildim, bir eksik eteğe

En zayıf, naif yerimmiş oysa yüreğim
Bunca yıl yan bakmadım başım dik gezdim
Yürürken önümden benimle dalga geçercesine
Bir umursamaza yenildim, bir eksik eteğe

Örgülü saç, bir kaşı, bir bakışı
Efsunluydu, aniden Gönlüme akışı
Yıldırım gibi Yetti yüreğimi eritmeye
Bir saçı karaya yenildim, bir eksik eteğe

Kırdı geçti, çektide gitti önümden
Bakakaldım , taktı yüreğimi, sürükledi peşinden
Bir bakışı can alırdı, dönseydi yüzüme
Bir kaşı çatığa yenildim,bir eksik eteğe

Yüreğimdeki delikan,toynak vuruyor,
Deli çöş yüreğim şahlandıkça korkutuyor
Korkunun faydası yoktur diyorlar ecele
Bir kızancığa yenildim, bir eksik eteğe

Saçı karam , umursamazım, kaşı çatığım
Vuruldum, sokak ortasında yıkıldım kaldım
Yatırdılar , musalla gibi kaldırım taşına
Bu kız Azrailim dedim, yenildim,
hemde bir eksik eteğe

Mustafa Parlak

Yıkıldı Payitaht! küffar değişmedi.

Zaman aktı,sular yürüdü, yüz yıllar geçti.
Tanıdığım yüzler, yürüdüğüm yollar değiştı
Yıkıldı payitaht! tarih, ülkeler eskidi,
Küffar yine küffar! değişmedi

Hepsi bir oldu! Yunanı, Rus'u, Ermeni'si
Yenemediler! Çanakkale'de bu milleti
Vazgeçmedi yedi düvel, haçlı vazgeçmedi
Anadolu'nun kaderi kanla yazıldı, yine değişmedi

Allah Allah derler dinlersen sesleri
Bir değil binlerce, duyarsan koca yüreklileri
Eli tetikte, dört gözle bekler şahadeti
Elletmeyecek mabedine, vazgeçmedi

ALLAH, öldürmem diyor! Öldürmedi

Mustafa Parlak

Yollar Bilirim

Yollar bilirim, bir ÷lkeden
÷lkeye insanlar taşır.

Yollar bilirim, bir gönülden
gönüle sevdalar taşır.

Yollar bilirim, bir gerçekten
Meçhule hayaller taşır.

Yollar bilirim , bitmek bilmeyen
Önüm sıra dikenli taşlı,

Yollar bilirim, bildiğimi kimseler bilmez

Mustafa Parlak

Yüreğim

Sus konuşma hiçbirşey söyleme
Sus ve sadece dinle ağdımı
Ayrılığını sor,sensiz yüreğime
Yutkunmadan konuşabilecekmi

Ayrılığın türküsü, deli eder yüreğimi
Ne olur, tarumar etme ey sevgili
Şeviyorum desen, sevindirsen beni
Ölmeden önce kavuşabilecek mi

Mustafa Parlak

Yüreğim Bulanık

Aklı başın da,
Çakı gibi bir deli kanlı idim.
Şimdi neden böyle!
Çakır keyifli haldeyim.
Söz geçmiyor yüreğime,
Sanasın kafesteyim.

Sanki! bu aşkın derdine
Muzdarib olan,
Sandım ki! Bir benim!
Baktım ki etrafıma,
Çakır keyiften hallice
Bir yığın, perişan adama.

Dedim ya! darlanıyorum.
Derdim nedir, bilmiyorum.
Bir güzele, Aşkla!
Ayın on dördü gibi tutuldum.
İşte bu haldeyim.

Dur hele! çok yoruldum.
Şuracıkta bir soluklanayım.
Şöyle Ciğerden, en derinden,
Yarin olduğu yerden
Bir soluk alıp ta vereyim.

Çok Söylendiğime aldanma.
Alayım En başından.
Bana Öyle Bakma!
Yeni açtım,
Acelemiz yok, haa.

Aklım başımda, zerhoş değilim.
Başım döner dururdu zaten ,
Evvelden de çakır keyifliydim.
Dur hele! Bir yudum daha alıp, yol vereyim.
Rakıyı kadehte geberteyim.

Aşığım ulan aşığım, desem.
Düzen bozuk, desem içsem.
Kafam bozuk, desem içsem.
Her birini; bir bahane etsem.
içsem oğlu içsem.

Mustafa Parlak

Zaman Yine Sensizlik

Zaman yine sensizlik
Bıraktığın sızıyı, yüzümde ara yar
Yüreğimde koca bir dağ
Yüreğimde koca bir sevdan var

Güneş yine pencereden sensiz doğar
Yanıbaşımda benimle sensizlik yaşar
Günaydın en sevgili
Günaydın en güzel yar

Mustafa Parlak

Zer Hoş Eder

Sevgilim çektirir, bilmem bilip eder
Bilmem bilmeden ıstırap eder
Bilirim Nazlı Varlığı, ayrı bir bela!
Lakin Çekilmez yokluğu, zerhoş eder.

Bil ki Geçerim, geçtiğim gibi serden
Dahası Anadan, babadan, kardeşten,
Bil ki, Her ne bedeli varsa herkesten.
Dönmem arkama, bakmam! birdaha

Mustafa Parlak

Zerhoş Olmak İstiyorum

Kimlere desem, cahilim bilmem.
Kadehlere söylensem,
Masalara dert yansam
İçip içip mezelere sırdaş olsam,
Bir Söylenip, bir dinlesem ,
efkarlansam
Duydukca bir ben ağlasam
Derdimle dertlenip
Zerhoş olmak istiyorum.

Sallanarak bir o tarafa bir bu tarafa
İçimde ne varsa Bağıra bağıra
Dağa taş, vura vura
Umursamadan şöyle pervasızca ,
Zerhoş olmak istiyorum.

Kafam Yorgun , yüreğim bulanık
Nedir derdim bilmiyorum.
Anlatmaya yer arıyorum.
Hiç düşünmeden sonunu ılık ılık
Zerhoş olmak istiyorum.

Önce yudum yudum alıp yavaştan
Kuru üzüm beyaz leblebi den
Sonra arkadaş edinip ayyaştan
Kör kütük içip
Zerhoş olmak istiyorum.

Yetmez böyle! çakır keyfi istemiyorum.
Ne dediğimi bilmeden.
Dağı taşı devirip, dolaşmak diyorum.
Arkadaşımın omuz omuZa,
Düşüp kalkıp, sallanarak.
Zerhoş olmak istiyorum.

Sızıp bir köşede hareketsiz kalayım
Sabahı derin uykuda edeyim.
Ağrıymış sızıymış neyleyim.
Hepsini birden unutup
Zerhoş olmak istiyorum.

Mustafa Parlak